

Maternitate

Nicu Hăloiu

Maternitate

...

Când aripa vieții, din genune te cheamă,
altar se ridică în trupul de mamă,
și-acolo-năuntru, e o suflare divină,
ce-ți poartă făptura, ușor, spre lumină!

...

Și a fost lungă noaptea, dar s-a făcut zi,
iar plătându-ți făptură, spre cer, răsări,
că tu ești ofranda pe maternul altar,
să treci din genune, al luminii hotar!

...

Dar ieșit în lumină, o altă chemare,
te-atinge-n tăcere, ca o petală de floare,
e chemarea din tine, ce nu-ți e străină,
să-ți poarte făptura, spre o altă lumină!

...

Tu-ți porți veșnicia cu aceeași chemare,
ce vrea să-ți preschimbe făptura-n lumină
și-atuncea, din tine, o altă viață răsare,
că-n ceruri și-n tine, e o suflare divină!